

vil blive dannet efter saa mange forskellige Principer, som der er landoekonomiske Foreninger og Amtsraad. Det er Ideen med Landstutteriet, og et Princip, der er gaaet igjennem den øvrige Verden, hvor man har den Slags Ting og hvis Rigtighed man altid har erkjendt, at sagkyndige Folk, som kjende Hesteavlens i Landet og de forskellige Nuancer, der ere i Racerne, skulle sammentjære de Hingste, som de finde meest passende, og fordele dem igjen paa bequemme Steder. Nu mener det meget ærede Udvalg, at hvis der i et landoekonomisk Selskab eller i et Amtsraad viser sig Interesse for Hesteavlens, saa vil man kjøbe Hingste og fordele dem efter sin Anskuelse, men det er jo slet ikke sagt, at de Hingste, der saaledes indkjøbes, passe for Hesteavlens paa det Sted; man maatte meget snarere formode, at naar Regjeringen valgte en sagkyndig Mand til at gjøre Indkjøbet og fordele Hingstene, saa vilde det passe meget bedre, end naar denne Fordeeling skete af et Hundrede Mennecker. Det samme ærede Medlem nævnte en Beretning fra et Møde, jeg troer det var i Randers, som skulde indeholde et stærkt Beviis imod Landstutteriet; men hvad han anførte, beviste slet intet i saa Henseende; det beviste slet ikke Andet, end at denne Forsamling ønskede, at der for Fremtiden ikke maatte indkjøbes Yorkshire Hingste til Landstutteriet. Jeg er overbevist om, at denne Forsamling, saavel som alle de Forsamlinger, der ere holdte og ville blive holdte her i Landet, ville være af den Mening, at naar de kunde faae indkjøbt Hingste, saaledes som de ønskede dem, saa var det altsammen hensigtsmæssigt, at der eksisterede et Landstutteri. Jeg vil paa ingen Maade forsvare Landstutteriets nuværende Organisation; jeg er ganske enig med de ærede Herrer, som mene, at der er mange ubrugelige Hingste i Landstutteriet, men de ville ogsaa give mig Ret i, at der er mange overmaade udmærkede brugbare Hingste deri. Tilgædes vil jeg ikke nægte, at det er muligt, at Landstutteriet burde organiseres paa den Maade, jeg har hørt Folk nævne, at der nemlig ikke var et Depot af Heste, men at Hestene blede opstaldede paa forskellige Steder, hvorved der maaskee kunde blive bedre Kjøb paa Hingstene, naar de skulde

bruges; men jeg siger, det er Altsammen Noget, der ikke vedkommer Spørgsmaalet, om der skal eksistere et Landstutteri eller ikke. Det, som det ærede Udvalg vil gennemføre, er i Grunden ikke Andet end et slet og usikkert Landstutteri, men jeg mener dog, det er fornødt, at blive staaende ved det, vi have; rigtignok sige de Herrer, det er slet, og det kan gjerne være, men det kan blive bedre, og jeg troer, at det, der vil komme ud af de ærede Herrers Forslag, vil blive endnu slettere.

Neergaard: Jeg vil blot tillade mig i Anledning af den ærede sidste Talers Ytringer at bemærke, at Udvalget hverken har tænkt paa at oprette noget slet eller godt Landstutteri. Vi have tværtimod foreslaaet at ophæve Landstutteriet, under den Betingelse, at de Heste, som blive anerkjendte for gode, skulle sælges paa den Maade, at de ikke maae udføres af Landet; de komme saaledes over i private Hænder og blive Privatmands Eiendom. Dette Forslag er stillet, fordi man under Sagens første Behandling yttede Frygt for, at de enkelte gode Hingste, der kunde være i Landstutteriet, skulde blive førte ud af Landet. Den ærede Rigsdagsmand udtalte forrige Gang, han havde Ordet, at man aldeles ingen Garanti havde for, at disse Hingste vilde være til nogen Nytte, naar de komme ud i private Hænder, da den, der kjøbte dem, kunde kastrere dem og bruge dem til Ride- og Kjøreheste; men hvis det virkelig er gode Hingste, der kunne gjøre Nytte som Væskelere i Landet, saa vil det være i vedkommende Kjøbers egen Interesse at benytte dem dertil og ikke til Kjøre- og Rideheste. Den ærede Taler yttede i sit sidste Foredrag, at det, jeg før citerede af Forhandlingerne under Mødet i Randers i 1859, hvor der var Delegerede saa at sige fra alle hidsige Landbosforeninger, ikke beviste noget; men jeg synes dog det absolut maa have nogen Vægt, naar Forsamlingen eenstemmig udtalte sig for, at det, der bedst kunde fremme Hesteavlens, var et heldig gennemført Præmiesystem, ligesom Forsamlingen ialtsind formeenste, at Landstutteriet ikke oftere burde rekruteres ved nyt Indkjøb fra Udlandet af Yorkshire Hingste.